

[Kampmann.]

skal ske efter en progressiv grundskala, kan socialdemokratiet jo kun være ganske enig i. At man i § 4 tager spørgsmålet om sambeskatningens ophævelse og en fuldstændig indførelse af særbeskatning op, kan socialdemokratiet også være enig i, men vi har vores egne forslag og har bebudet vore egne forslag herom, således som hr. Ømann ved det.

At man særlig, vel i § 8, introducerer, at grundlaget for opkrævet skat skal være bruttoindkomsten, er socialdemokratiet også enig i, men det løses måske ikke så let, som blot ved at ophøje § 8 til lov, således som forslaget er. Det er et langt, langt mere dybtgående problem, der ligger her, og derfor er det rigtigt, som skatteministeren har gjort det, og som statsministeren bebudede i sin åbningstale, at nedsætte et særligt udvalg, der skal kulegrave disse problemer. Jeg vil da godt bekræfte, at en række af de intentioner, der står i § 8, er socialdemokraterne enige i. Jeg vil også godt sige, at vi ikke mener, at man bør afvente en videre sanering af fradragene, indtil denne arbejdsgruppe eller kommission er fremkommet med sin redegørelse og lovforslag måske er udarbejdet, men at vi, som skatteministeren sagde det og statsministeren bebudede det, vil fremkomme med en, hvad skal jeg sige etapevis sanering af fradragene, ved at vi vil foreslå, at en lang række af fradragene skal foretages direkte i skatten og ikke i indkomsten, hvilket naturligvis virker mere ligeligt og alene derfor er mere demokratisk, og det er forhåbentlig et synspunkt, der har flertal i folketinget.

Spørgsmålet om opgørelsen af B-indkomsterne og selve begrebet som nævnt i § 10, det driftsøkonomisk korrekt opgjorte nettooverskud, er formentlig ikke så enkelt, som det blot nævnes i § 10, selv om man tager de uddybende bemærkninger til lovforslaget med. Vi er også enige i, at der ligger et indkomstbegreb, vi meget gerne vil undersøge i det følgende, og det samme gælder de administrative forenklinger, der foreslås i § 11 og § 12, og på den måde, jeg har nævnt, § 13 og overgangsbestemmelserne i §§ 14 og 15 og ikrafttrædelsen i § 16. På den måde har man altså en række af de væsentligste problemstillinger af indkomstskatten, og det vil vi gerne være med til at drøfte ud fra det posi-

tive sindelag, jeg her har tilkendegivet, præcis som jeg gjorde det sidste år.

Brixtofte (V):

Alle de indvendinger, der kunne anvendes imod forslaget med hensyn til, at det ikke er tilstrækkelig gennemtænkt, kunne måske nok føre til, at man kunne anbefale, at forslaget havde været et forslag til en folketingsbeslutning og ikke så meget et egentligt lovforslag, for efter venstres mening er forslaget mere et forslag til en principdebat, et udgangspunkt for en principdebat om indkomstskattens fremtid. Vi opfatter det i hvert fald ikke som et forslag, man virkelig tænker sig realiseret punkt for punkt, således som det er anført, med alle de problemer, der hermed havde været, og som ikke er gennemtænkt og gennemarbejdet i selve forslaget.

Der er en række principper, som SF rejser i sit forslag. For det første ønsker SF indførelse af en enhedsskat med bloktilskud efter behov. I venstre kan vi ikke være med til at gå ind for det princip. I venstre ønsker vi et kommunalt selvstyre, hvor man i hvert lokalt område har adgang til at regulere sine udgifter og dermed også sine indtægter i overensstemmelse med den lokale befolknings behov. Vi anser det derfor for at være i strid med et kommunalt selvstyre og nærdemokrati, at man ovenfra skulle diktere en bestemt beskatning og bestemte retningslinjer for, hvor mange udgifter den enkelte kommune kan have.

Med hensyn til den anden tanke om en forlængelse af proportionalstrækket, kan det vel ikke overraske, at vi i venstre arbejder og altid har arbejdet med at få forlænget proportionalstrækket. Sagt i al beskedenhed fik vi jo netop sidste år under venstreregeringens regeringstid gennemført en virkelig forlængelse af proportionalstrækket, og det er noget, som skatteyderne i år nyder megen gavn af. Det kan godt være, at venstre muligvis ønsker en endnu større forlængelse af proportionalstrækket set på længere sigt end det, SF forestiller sig, men hensigten, at nå en mere ensartet beskatning af den først tjente som af den sidst tjente krone for flest mulig skatteydere, kan man ikke være uenig med SF i.

Dernæst er der en række forslag, der